

Mikołów, dnia 29.01.2016 r.

Zakład Inżynierii Miejskiej Sp. z o.o.
Ul. Kolejowa 4
43-190 Mikołów,

L.dz. ⁶⁴⁸.../2016/IP

DECYZJA

Zakład Inżynierii Miejskiej Sp. z o.o. (dalej: „Spółka”) działając z urzędu, na podstawie art. 157 § 1 i 2 w zw. z art. 156 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r. poz. 267 ze zm.; dalej: k.p.a.) oraz art. 16 ust. 2 w zw. z art. 17 ust. 1 Ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (tekst jedn. Dz.U. z 2014 r. poz. 782, dalej: u.d.i.p.),

postanawia:

– stwierdzić nieważność Decyzji wydanej w dniu 19 stycznia 2016 r. , L.dz. 65/2016/IP w przedmiocie uchylecia w części Decyzji z dnia 10 grudnia 2015 r., L.dz. 9759/2015/PZ dotyczącej odmowy udostępnienia informacji publicznej- listy płac pracowników zatrudnionych w Spółce w formie wydruku z programu kadrowo-płacowego, a w pozostałej części utrzymującej w mocy decyzję Spółki z dnia 10 grudnia 2015 r., L.dz. 9759/2015/PZ.

Uzasadnienie

Z uwagi na konieczność zweryfikowania Decyzji wydanej w dniu 19 stycznia 2016 r., L.dz. 65/2016/IP w przedmiocie uchylecia w części Decyzji z dnia 10 grudnia 2015 r., L.dz. 9759/2015/PZ dotyczącej odmowy udostępnienia informacji publicznej- listy płac pracowników zatrudnionych w Spółce w formie wydruku z programu kadrowo-płacowego, a w pozostałej części utrzymującej w mocy decyzję Spółki z dnia 10 grudnia 2015 r., L.dz. 9759/2015/PZ., Spółka postanowiła wszcząć postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności powyższej decyzji.

Spółka, mając na uwadze obowiązujące przepisy prawa oraz stan faktyczny w przedmiotowej sprawie, zważyła, co następuje:

ZA POTWIERDZENIEM
ODBIORU **POLECONY**

29-01-2016

Instytucja stwierdzenia nieważności decyzji stanowi jeden z trybów nadzwyczajnych umożliwiających wzruszenie ostatecznej decyzji. Stanowi ona wyjątek od jednej z fundamentalnych zasad postępowania administracyjnego, tj. zasady trwałości w czasie decyzji ostatecznych. Przesłanki do zastosowania trybu nadzwyczajnego interpretować zatem należy zawężająco. Orzekając w niniejszej sprawie, Spółka dokonała wszechstronnej analizy wymienionych w art. 156 § 1 k.p.a. przesłanek stwierdzenia nieważności decyzji, uznając, że w przedmiotowej sprawie jest podstawa do uznania, iż doszło do wydania decyzji z rażącym naruszeniem prawa.

Jak wynika z akt sprawy, w dniu 10 grudnia 2015 r. Spółka wydała decyzję adresowaną do Pana [REDAKTOWANO] numer: L.dz. 9759/2015/PZ odmawiającą udostępnienia informacji publicznej - listy prac pracowników zatrudnionych w Spółce w formie wydruku z programu kadrowo-płacowego. W/w decyzja została w dniu 14 grudnia przesłana do [REDAKTOWANO] listem poleconym za zwrotnym potwierdzeniem odbioru o numerze przesyłki: 00659007734894789033.

odebrał w/w decyzję w dniu 21 grudnia 2015 r.

Nie zgadzając się z rozstrzygnięciem przedmiotowej decyzji w dniu 5 stycznia 2016 r. Pan [REDAKTOWANO] osobiście w siedzibie Spółki złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy. Spółka rozpatrzyła sprawę merytorycznie i w dniu 19 stycznia 2016 r. wydała decyzję numer L.dz. 65/2016/IP.

Zgodnie z dyspozycją art. 127 § 2 k.p.a. w zw. z art. 16 ust. 2 w zw. z art. 17 ust. 2 u.d.i.p. wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy winien zostać złożony w terminie czternastu dni od dnia doręczenia decyzji stronie. W niniejszej sprawie wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy został złożony przez [REDAKTOWANO] po upływie czternastodniowego terminu. Wniosek winien nie podlegać rozpoznaniu.

W takiej sytuacji wydana przez Spółkę w dniu 19 stycznia 2016 r. decyzja numer L.dz. 65/2016/IP jest decyzją, której wydanie spełnia przesłanki do stwierdzenia jej nieważności, o której mowa w art. 156 § 1 pkt 2 KPA.

Rozpatrzenie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wniesionego z uchybieniem terminowi, który nie został przywrócony, stanowi rażące naruszenie prawa, oznacza bowiem weryfikację w postępowaniu odwoławczym decyzji ostatecznej, a zatem decyzji, która korzysta z ochrony trwałości (por. wyrok NSA z dnia 28 lutego 2012 r., II OSK 2190/11, LEX nr 1145570; wyrok NSA z dnia 24 września 2013 r., II OSK 454/12, CBOSA). W niniejszej sprawie wraz z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy nie został złożony wniosek o przywrócenie terminu.

Ponadto Spółka podkreśla, iż nawet nieznaczne przekroczenie terminu wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zobowiązuje podmiot rozstrzygający do stwierdzenia uchybienia temu terminowi - wyrok NSA w Łodzi z dnia 27 listopada 1996 r., SA/Łd 2665/95, Biul. Skarb. 1997, nr 5, poz. 32).

W sprawie zatem zaszła przesłanka pozytywna stwierdzenia nieważności decyzji z dnia 19 stycznia 2016 r. numer L.dz. 65/2016/IP.

Jednocześnie Spółka wyjaśnia, iż w sprawie nie zachodzą przesłanki negatywne stwierdzenia nieważności, bowiem od dnia doręczenia decyzji nie upłynęło 10 lat, a także decyzja nie wywołała nieodwracalnych skutków prawnych. Zgodnie bowiem z orzecznictwem Sądów Administracyjnych pojęcie nieodwracalnych skutków prawnych, o którym mowa w art. 156 § 2 k.p.a., należy rozpatrywać wyłącznie w płaszczyźnie prawa obowiązującego, nie nawiązując do sfery faktów. Do oceny skutków decyzji administracyjnej, dotkniętej wadą dającą podstawę do stwierdzenia jej nieważności, jest prawnie obojętne, czy istnieją faktyczne możliwości cofnięcia następstw wykonania decyzji. Nieodwracalności skutków prawnych nie można zatem utożsamiać z niemożliwością przywrócenia stanu faktycznego istniejącego przed wydaniem wadliwej decyzji ani przywrócenia całego stanu prawnego istniejącego uprzednio. (por. wyrok NSA z 13 lutego 2014 r., II GSK 1884/12, LEX nr 1450707). W wyroku z dnia 21 października 2014 r., sygn. akt: I OSK 2429/13, Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że „nieodwracalne skutki prawne to takie, których organ w ramach posiadanych przez siebie kompetencji nie może odwrócić środkami przewidzianymi dla niego”.

Spółka zauważa, iż mimo, że w wyniku wydania decyzji z dnia 19 stycznia 2016 r. numer L.dz. 65/2016/IP [REDAKTOWANE] uzyskał część wnioskowanych informacji, w niniejszej sytuacji nie można stwierdzić, iż w sprawie zaszyły nieodwracalne skutki prawne. Przede wszystkim z tego względu, iż udostępnienie informacji publicznej to czynność materialno- techniczna, a u.d.i.p. reguluje kilka sposobów dostępu do informacji. Mimo zatem, iż konsekwencją wydania przez Spółkę decyzji z dnia 19 stycznia 2016 r. numer L.dz. 65/2016/IP, było udostępnienie informacji publicznej, co do wynagrodzenia członków Zarządu Spółki oraz członków Rady Nadzorczej w postaci żądanej przez [REDAKTOWANE] to z uwagi właśnie na charakter publiczny wnioskowanych informacji, nie sposób przyjąć, iż decyzja wywołała nieodwracalne skutki w sferze prawnej. Przede wszystkim dlatego, iż hipotetycznie powyższe informacje mogły być udostępnione w innej formie, przewidzianej w u.d.i.p., do wiadomości publicznej.

Powyższe okoliczności nakazują więc Spółce stwierdzenie, że miała miejsce wada postępowania, nakazująca – zgodnie z treścią art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a. – stwierdzenie nieważności powyższej decyzji.

PREZES ZARZĄDU

mgr Justyna Hildebrandt

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji stronie przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, który należy złożyć do Zakładu Inżynierii Miejskiej Sp. z o.o. w Mikołowie, 43-190 Mikołów, ul. Kolejowa 4, w terminie 14 dni licząc od dnia jej doręczenia.